

Bída s nouzí

Zelenáči Mirka Hoffmanna

1. Táta můj snad měří jen dva couly,
ale dům má velkej jako boží chrám
a peněz má, že neví, kam se koulí,
a stále píše, ať se vrátí k nám.

R: Já raději sám bych s tebou třel jen bídu s nouzí,
když tebe táta můj už nechce znát,
on nezná rána, kdy mě jen tvůj dech probouzí,
ani noc, kdy žárem nedá se už spát.

2. Pojď se mnou tam, kde řeka v údolí se kroutí,
než ranní mlha trávu orosí,
tam najdem zámek z vrbovýho proutí
bez oken a jen s lůžkem z rákosí.

R:
ani noc, kdy žárem nedá se už spát.